

İnsanlardan bazıları var ki

'Allah'a ve ahiret gününe inandık' derler.)

Allahu Subha-nehu bu sureyi dostları ve halis kullarının zikri ile açıp ikinci olarak küfürde inatçı olan zahir ve batınen küfre ısrar eden azgın düşmanlarını zikretti, üçüncü olarak ağızları ile iman edip kalpleri ile iman etmeyenleri zikrederek taksimatı tamamlamış oldu. Bu (münafıklar) kafirlerden daha habisdirlere ve Allah Teala tarafından daha fazla buuz edilenlerdir. Zira bunlar küfürlerini hile ve alay için (iman kılıfı ile) örterler. Bu yüzden Allahu Teala onlar hakkın da kelamını uzun tuttu ve onlar hakkında on üç ayet indirdi. Onlar rın habasetini ve cehaletini açıkladı, onların işlerini maskaralığa nisbet edip onlara alay muamelesi yaptı. Onların azgınlıklarını tescil etti, ve onlara sağır, kör ve dilsiz diye çağırırdı. Onlar için adi (düşük) misaller beyan etti. Onlar hakkında

'Muhakkak muna fıklar cehennemın en aşağı tabakasındadır'

buyurdu. Bu kıssa evvelki inatçıların kıssasına bağlıdır.

İnsanlar üç kısma ayrılır. Bir kısmı Allah'a ve ahiret gününe inanır, bir kısmı küfürde ısrar eder, bir kısmı ise münafıktır. İmanlı olanlar ya Allah'a ve ahiret gününe inanır ya da küfürde ısrar eder. Kafir olanlar ya imanlı olduklarını göstermeye çalışır ya da böyle değildir. İmanlı olduğunu göstermeye çalışanlar münafıklardır.

'Nas' kelimesinin aslı 'ünas' tır.

İnsanlar üç kısma ayrılır. Bir kısmı Allah'a ve ahiret gününe inanır, bir kısmı küfürde ısrar eder, bir kısmı ise münafıktır. İmanlı olanlar ya Allah'a ve ahiret gününe inanır ya da küfürde ısrar eder. Kafir olanlar ya imanlı olduklarını göstermeye çalışır ya da böyle değildir. İmanlı olduğunu göstermeye çalışanlar münafıklardır.

Allah'a ve ahiret gününe imanın tahsis edilmesi, bunların imandan en büyük asıl maksat oldukları içindir. Onların nifakta ısrarlı olduklarına, kendilerini samimi imanlı zannettikleri şeyde münafık olduklarına tenbih vardır.

Yahudilerin Allah'a ve ahiret gününe iman etmesi iman sayılmaz, zira onlar teşbihe itikad ederler, Allah'ın çocuk edindiğini iddia ederler, kendilerinden başkasının cennete giremeyeceğini söylerler. Aynı şekilde bu münafıklar müslümanları da kendileri gibi iman etmiş görürler, onların 'Allah'a ve ahirete inandık' sözü onlardan kat kat habaset ve küfür oldu. Onların imanı iman sayılmaz, müslümanlara alay etmek için bunu söylemeleri nasıl iman sayılsın!

Aynı şekilde kendilerinin imanın iki tarafını cem edip kuşattıklarını vehmetmek tedirler. 'Ba' harfinin iki kere tekrarında herbirer lerine aslı üzere sıhhat ve sağlamlık ile iman ettiklerini iddia etme-leri vardır. Allah'a inandık sözü ile mebde' (yaratılıştan bu ana kadarki) meseleler, allahın sıfatları, fiilleri, Peygamberlik meselele rine iman kasededil-miştir. Ahiret gününe iman ile mead (ahiret halleri) meselelerine inandıklarının haberi vardır. Böylece imanın her iki tarafını kuşattıklarını ifade etmek istemişlerdir.

'Ahiret günü' kıyamet günüdür, zira günlerin sonu kıyamet günüdür. Haşır vaktinden sonsuza dek olan zaman olduğu söylendi. Veya vakitle sınırlandırılan en son an ki cennetliklerin cennete, cehennemliklerin cehenneme girdikleri vakittir, zira ondan sonra vaktin sınırı yoktur.

﴿﴾ (Onlar mü'min değildir.) Burdaki ﴿﴾ harfi olumsuzluk için, ﴿﴾ harfi de bu olumsuzluğu kuvvetlendirmek içindir. Zira menfi olan isim cümlesi kuvvetlen-dirilirse, mananın sabit ve devamlı olduğunu ifade eder. Yani Onlarda imanın olmaması onlardan öteye geçmez, onlara ait kalır.

Ayeti kerime, imanın kalbin işi olduğuna delaleti vardır, lisanın işi değildir. Zira onlar lisanlarında imanı sabit ettiler fakat onlardan iman nefyedildi. Her kim samimi kalb ile olmayan, halis itikadla bulunmayan bir imanı iddia ederse o mü'min değildir. Çünkü her kim lisanında sırf şahadet kelimesini, kalbi ona uygun olmaksızın gafletle söylerse mü'min olamaz.

﴿﴾ (Allah'a ve iman edenlere hile yapıyorlar) Burası evvelinden ayırdır, zira evvelini izah edicidir. Şöyle ki onlar lisanları ile kendilerinin mü'min olduklarını vehmettirdiler. Halbuki onlar kalblerinden mü'min değillerdi. Bu durumda hile etmiş gibi oldular.

Hile etmiş hükmünde oldular denmesi şundandır ki Allah ve Mü'minler hile edilmesi sahih olmayanlardır, zira her gizliyi ziyade siyle bilen Allahu Teala aldanmaz, yaptığı her şey hikmetlidir. Mü'minler Allah'ın nuru ile baktıkları için onlar da aldanmaz.

﴿﴾ (Ancak kendilerine hile ederler) Hile lerinin zararı ancak kendilerine döner. Kurdukları tuzak ancak onları yakalar. Nefislerine hile kurmaktadırlar,

çünkü kendileri için batılı temenni etmektedirler.

□□□□□□□□□□ □□□□□(Farkında değiller.) Hilelerinin zararının onlara bitişmesi hissedilen şey gibidir, halbuki onlar sürekli gaflette oldukları için bunu hissetmezler. Bunların derecesi hayvanların duru mundan daha aşağıda olmaktadır.

□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□ □(Kalblerinde hastalık vardır. Allah onları hastalık bakımından artırdı.)

Maraz, hakikatten acı veren hastalık demektir. Burda, mecazen kalbin kötü inançları kast edilmiştir. Fesat, cehalet, kötü itikad gibi kalbte olan âfetler ile hased, masiyetlerin sevgisi, küfür ve buuz gibi kötü ahlaklar kast edilmiştir.

Bu hastalıktan murad, Allah'ın yardımı ve melekleri göndermesi, Hak dini diğerlerine karşı galip etmesi, kalblerine korku atması, mü'minlerin azametli olması anında münafıkların kalblerine girmiş olan korku, sakınmak, zafiyet halleri olması da muhtemeldir. Onların zafiyetinin artması, Resulullah'ın kullar üzerine hakim olmakta artmasıyla orantılı olarak ilerlemektedir. **'Fakat Allah, Resulünü dilediği kimseler üzerine musallat eder.'**

Hastalığın artması küfrün, hasedin, zafiyetin artmasıdır. Zira her ne zaman vahiy Peygamberimiz'e indiğinde onu işitip küfreden lerdi. Bu şekilde küfürlerine küfür eklenerek artardı. Her ne zaman Resulullah'a yardım gelip beldeleri feth ederse onların hasedleri ve öfkeleri çoğalır, kalblerinde zafiyet ve korkaklık artardı.

□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□(Onlar için elem verici azab var.) Azabı, fecaattan bir nevi ile sıfatladı. Beşir ve nezir lafızları, mübeşşir (müjdecî) münzir (korkutucu) manalarına geldiği gibidir. Bazıları 'elemenmiş azab' manası vermiştir.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□(Yalanlamaları sebebiyle) Yalancı olmaları sebebiyle. Bu yalanları 'Biz Allah'a ve ahiret gününe inandık' demeleridir. Burda sadece yalancı olmaları bahsedilmiştir, halbuki bunlar kafirlerin en habisidir ve daha pek çok kötü huyları vardır. Zira yalan çok büyük bir günahdır, ondan sakınmak gerekir. Onlara elim azabın verilmesi yalan söylemelerine bağlanmakla gizli bir inceliğe dikkat çekilmiştir. Münafıkların azabı gerektiren pek çok kötü huyları olmasına rağmen yalan sebebi ile azablandırılmaları, yalandan sakınmaya dikkat çekmek içindir.

Yalan, bir şeyden vakı'da olanın hılaflı ile haber vermektir. Her hüküm iki iş arasında deveran eder. Ya vakı'da o hüküm sabittir veya menfidir. O hükümden olduğu hal üzere haber vermek sıdıktır. Hılaflı ile haber vermek yalandır. Denildiki yalanın her çeşidi haramdır, çirkindir. Fakat bu görüş doğru değildir. Zira peygamberi veya bir veliyi, alimi kurtarmak için yalan söylemek lazımdır, farzdır.

Peygamberimiz (Sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki 'Ya- lan ancak üç yerde helal olur. Kişi hanımını razı etmek için yalan söyler, savaşta yalan söylemek, insanların arasını sulh etmek için yalan söylemek.'

İbrahim (Aleyhisselam) 'ın da üç yerde Allah'ın dini için yalan söylediği rivayet edilmiştir, bunlara yalan denmez. Birinde 'Ben hastayım' dedi. İkincisi 'Belki o (putları) en büyükleri kırdı' Üçüncüsünde cebbar sultanın arazisine girdiğinde cebbar kırala 'Bu beldeye İbrahim isimli biri geldi ve yanında insanların en güzeli olan bir hanım vardır' dediler. Cebbar kıral İbrahim (Aleyhis selam)'ı çağırarak o hanımın kim olduğunu surdu. O da benim kardeşimdir dedi. Kendisine onu getirmesini istedi. İbrahim (Aleyhisselam) hanımı Sare'nin yanına varıp 'Ona, senin benim kardeşim olduğunu söyledim. Allah'ın dininde kardeşiz. Beni yalancı çıkartma, zira yer yüzünde sen ve benden başka Allah'ın dinine inanan kimse yok' dedi. Kissanın devamında rivayete göre Sare Validemiz ve İbrahim (Aleyhisselam) salimen kurtulmuş- lardır. (Bu rivayet Ebu Hureyre radiyellahu anhudandır.)

İbrahim (Aleyhisselam) ın 'Ben hastayım' sözünden muradı 'Onların yıldızları ilah edinmelerine kızgınlığı' manasındadır.

'Belki büyükleri yapmıştır' sözü ile zarar def edemeyen ve menfaat veremeyen şeylerin ilah edinilmesinin caiz olmadığına tenbih vardır.

'O benim kız kardeşimdir' diye hanımı Sare hakkında söylemesi din kardeşimdir manasındadır.

Bil ki insanların arasını ıslah için, karı koca arasını ıslah için ve dinden zararı def etmek için harbte söylenen yalanların haricindekiler haramdır. Bunlardan sakınmak gerekir. Ebu Bekir Sıddık (Radiyallahu anhu) hazretlerinden şöyle rivayet edilmiştir. *'Yalandan sakının, zira o*

Bakara Suresi: 8 - 10

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 25 Şubat 2009 09:24 - Son Güncelleme Pazartesi, 12 Nisan 2010 10:44

imandan uzaklaştıracıdır'

Peygamberimiz (Sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu *'Münafığın misali iki sürü arasında tereddüt eden koyun gibidir. Bazı kere bu tarafa, bazı kere şu tarafa gider.'*